

Nacional

COVID-19

Transmissió
1,40

Dada anterior: 1,20

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
5.522

Dada anterior: 6.221

L'indicador hauria d'estar per sota dels 1.000 contagis/dia

Llits d'UCI
264

Dada anterior: 259

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

#CATALUNYALLIBERTAT

Tot s'hi val contra la im

TENSIÓ • Cs compara el cas de Canet amb Ermua i, amb el PP i Vox, acusa l'executiu de fer «apartheid» lingüístic **PROU** • Aragonès els titlla de mentiders i demana que deixin en pau l'escola catalana **FORA** • El PSC apel·la a debatre «amb fredor»

Jordi Alemany
BARCELONA

En poques ocasions darremament la llengua i el model d'immersió lingüística a Catalunya han ocupat tantes hores del debat polític al Parlament com va passar ahir. Va començar en la sessió de control als consellers del govern i després va anar pujant de to amb les preguntes adreçades al president, Pere Aragonès, i la resta del matí va continuar amb interpellacions i mocions en què Cs, el PP i Vox van fer ús de tota l'artilleria per assetjar el model d'immersió, l'independentisme, el govern i específicament la conselleria d'Educació, liderada per Josep González-Cambray. Ho van fer aprofitant la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) que obliga a impartir un 25% de les classes en castellà i l'enrenou de l'escola Turó del Drac de Canet de Mar arran de la denúncia de la família que va demanar més hores lectives en castellà, el suposat assetjament que han rebut i l'aparició de pintades feixistes a la façana.

En aquest tot s'hi val contra el model d'immersió i de l'escola catalana, l'argumentari va encendre Aragonès i González-Cambray en sentir comparacions provinents de la bancada unionista que acusaven l'executiu de practicar un «apartheid» lingüístic i un assetjament a un menor de cinc anys de Canet, en paraules de la diputada del PP Lorena Rolán; de «falta d'humanitat» i de «relativisme moral en nom de la sacrosan-

Les frases

“Ja n'hi ha prou d'intentar aconseguir vots a Espanya trencant la cohesió a Catalunya”

Pere Aragonès
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Posar el focus en un alumne, una família i una escola ens hauria de fer reflexionar. Potser que parem”

Salvador Illa
PRESIDENT DEL GRUP DEL PSC

“Vostès són els de la divisió i els de l'amenaça. Sempre condemnem qualsevol assetjament”

Josep González-Cambray
CONSELLER D'EDUCACIÓ

“Canet és una espècie d'Ermua, salvant les distàncies”

Carlos Carrizosa
PRESIDENT DE CS AL PARLAMENT

“Estremeix la fredor i la falta d'humanitat amb la qual es refereixen a un nen i la seva família”

Alejandro Fernández
PRESIDENT DEL PP AL PARLAMENT

ta immersió», que els permet «assenyalar i estigmatitzar» un infant i una família, segons el també popular Alejandro Fernández. Un relativisme moral que per a Fernández els permet justificar qualsevol cosa per a un objectiu polític superior, «en el seu cas la independència de Catalunya», i a recordar que els «separatistes» van

“posar somrient amb un assassi condemnat com Carles Sastre”, acusat de matar el 1977 l'industrial Josep Maria Bultó. Aragonès li va replicar que la seva intervenció era “una llista continuada de mentides” per justificar una posició política i el va instar a deixar de fer “mala política i la pitjor amb l'escola catalana”, per esclatar amb un “Ja n'hi ha prou d'intentar aconseguir vots a Espanya trencant la cohesió a Catalunya.”

Però el debat encara va pujar més de to amb la intervenció de Cs, i concretament de Carlos Carrizosa, en comparar l'«assetjament» del nen de Canet amb una «espècie d'Ermua». Malgrat el seu «salvant les distàncies» posterior, Aragonès li va retreure la comparació d'una ofensiva mediàtica «a la qual vostès han contribuït» amb un «poble que va suportar la violència». «És un insult a totes les víctimes i crec que vostè s'ha equivocat», «hi va afegir, convençut que «es penedirà d'aquesta intervenció».

Lluny de penedir-se'n, en una següent intervenció el diputat Nacho Martín Blanco, va justificar el paral·lelisme perquè Ermua va ser un moment en què «davant els atropellaments sistemàtics de l'entorn abertzale» la societat basca «callava per por» i «és exactament el que passa quan a Canet passa el que passa». En aquest cas va ser González-Cambray qui el va replicar retraient-li: «Són un partit que té l'únic objectiu d'eliminar el model lingüístic del sistema educatiu», recor-

El president, Pere Aragonès, i el conseller d'Educació, Josep González-Cambray, en la sessió de control ■ JOSEP LOSADA

dant-los l'episodi d'Albert Rivera a Sant Andreu de la Barca de fa quatre anys quan va posar fotografies a la xarxa i els noms dels professors per un suposat adoctrinament sobre el qual «la seva justícia els ha dit que no tenien raó» i ara el seu partit diu que va ser un malentès.

La intervenció d'Ignacio Garriga (Vox) amb l'argument, de nou, de l'assetjament al menor i amb retrets per «ocultar i callar davant la salvatge violació grupal d'una nena de 16 anys a Igualada» va tenir una resposta menys irada del president, acusant-los de voler utilitzar l'enfrontament per «aconseguir allò contrari del que diuen:

per trencar la convivència».

En tot aquest debat van ser recurrents les demandes d'un sector i l'altre al

Les mocions de Cs i el PP per complir la sentència del TSJC es van rebutjar

PSC perquè s'alineés amb les seves posicions. El president del grup parlamentari, Salvador Illa, va optar per un perfil equidistant després de desmarcar-se de la manifestació de disseny amb un: «No esperin el meu grup en la pugna partidista i política per la

llengua a l'escola.» A més va reclamar «un punt més de fredor en aquest debat, que afecta la convivència a Catalunya». En intervencions a mocions posteriors, Esther Niubó va apel·lar al diàleg i al consens després de retreure als governs anteriors l'intent «d'anar arraconant el castellà» i de no voler parlar de revisar el model lingüístic amb els reiterats l'«escola no es toca». També va acusar el PP d'intents d'«espanyolitzar a los niños catalanes».

Malgrat l'agre debat, cap de les mocions de Cs i el PP sobre el compliment de la sentència del TSJC, la segona amb el suport del PSC, van prosperar. ■

L'APUNT

El gran germà

Mireia Rourera

Aena va informar ahir que l'aeroport del Prat ha engegat la primera prova pilot a Europa d'un sistema de reconeixement facial del passatger que permet realitzar tot el procés de facturació i embarcament sense necessitat de mostrar documentació, simplement amb el rostre. Això sí que em fa por a mi i no la vacuna. Les nostres dades facials, que molta gent ja ha donat sen-

se ni pensar-s'ho dues vegades a l'empresa del seu mòbil, sí que constitueixen un veritable perill per al control de la gent i la seva llibertat. A la Xina a molts carrers hi ha càmeres que filmen i identifiquen els viants, un extrem que, si bé havia intuït George Orwell a 1984, ens semblava difícil que els governs occidentals poguessin tolerar. Doncs res, ja ho tenim.

immersió

LA CRÒNICA

Emili Bella

El cap de l'oposició, Salvador Illa, ahir, durant la sessió de control ■ JOSEP LOSADA

Salvar les equidistàncies

Seguretat jurídica per al professorat

El ple va aprovar dues mocions més relacionades amb la llengua impulsades per la CUP i JxCat. La primera, que va presentar Carles Riera, és una defensa del model d'immersió lingüística davant la sentència del TSJC i en què es garanteix que la conselleria d'Educació assumirà la "plena responsabilitat política i jurídica en la instrucció i l'aplicació" dels objectius que es deriven del model "garantint la seguretat jurídica del professorat". Riera la va defensar davant les "continues mancances i negligències" en l'aplicació de la immersió d'anteriors governs,

que van acatar fins a 80 sentències que han imposat quotes de castellà. Amb la inclusió d'una esmena d'En Comú Podem (ECP) per dotar d'atenció i recursos humans i financers les aules d'collida dels centres, la moció va sumar els vots a favor de JxCat, ERC i la CUP i en alguns punts també el del PSC. L'altra moció de JxCat insta el govern a exigir a l'Estat que compleixi la resolució europea que insta "a donar suport a la producció de continguts audiovisuals en llengües regionals i minoritàries i que els difonguin a les diverses plataformes".

La sentència contra la immersió a Canet de Mar va exacerbar les baixes passions de l'unionisme ahir al ple del Parlament, que es va anar enfilant i enfilant fins a culminar el victimisme hiperbòlic sobre una inexistente persecució del castellà a Catalunya atida per la caverna mediàtica en una comparació entre Canet de Mar i Ermua, és a dir, entre la defensa del model d'ensenyament de la llengua i el terrorisme d'ETA.

No va ser Vox, de qui es podria esperar qualsevol estirabot, qui va regurgitar tal equivalència, sinó Ciutadans, per boca de Carlos Carrizosa, que en altre temps havia estat cap de l'oposició. El diputat va acompanyar la diatriba amb un "salvant les distàncies", com si aquest afegit donés carta blanca a qualsevol barbaritat pronunciada just abans. Però no va ser només el partit que va néixer justament contra la immersió qui va desbaratar. També Alejandro Fernández, del PP, una formació que s'ha dedicat a parlar d'apartheid lingüístic a Catalunya i a equiparar la situació a l'Alemanya nazi, va atribuir a l'independentisme un "relativisme moral" que li permet fer-se fotos "somrient amb

un assassí condemnat com Carles Sastre", lligant, en una sola frase, Terra Lliure i Canet: "Aquell mateix relativisme moral, no tan salvatge, afortunadament, ha sortit a passejar aquests dies per Canet de Mar."

El president, Pere Aragonès, és clar, va replicar indignat: "Deixin en pau l'escola catalana. Sap perfectament, i ho sap, que vostè està mentint, que la seva intervenció ha estat

Illa s'arroga un paper d'àrbitre entre els qui comparen Canet amb el terrorisme d'ETA i els qui defensen la immersió

una llista continuada de mentides per justificar el seu posicionament polític absolutament injustificable." El president va acusar el PP d'intentar aconseguir quatre vots a la resta de l'Estat a costa de trencar la cohesió social a Catalunya. Aragonès també va lamentar que Carrizosa comparés Canet amb Ermua, "un poble que va patir la violència, el terrorisme, l'assassinat de Miguel Ángel Blanco". "No hauria d'estar permès -va continuar-. És

un insult a totes les víctimes. Crec que vostè avui s'ha equivocat, senyor Carrizosa, s'ha equivocat. Jo a vostè el conec i estic convençut que quan hi pensi es penedirà del que ha fet."

I el PSC? Davant d'aquesta vinculació de la defensa d'una immersió -que els socialistes van ajudar a construir- amb la violència, el líder del partit, Salvador Illa, es va limitar a enfundar-se en un paper equidistant, d'àrbitre, renyant tant els qui crispaven barrejant Canet amb terrorisme com els qui s'oposen que un tribunal decideixi els percentatges d'ensenyament de les llengües a l'escola. "Deixin tots en pau l'escola catalana; uns i altres", va parafrasejar. "El llenguatge i l'actitud compten. Desitjaria, crec que és convenient un punt més de fredor en aquest debat, que afecta la convivència a Catalunya. I, de moment, no dic més", es va contenir.

El blindatge de la llengua s'abordarà avui en una cimera amb agents culturals i educatius. Segons va insinuar Aragonès, la defensa del català s'encamina cap a modificacions legislatives. Serà el moment perquè Illa no es talli, ho acabi de dir tot, i una oportunitat per salvar les equidistàncies.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC obté 15 milions per a títols en català i un fons de doblatge

■ Rufián es queda sense la quota del 6% i aprovarà el pressupost al Senat a canvi que Netflix i la resta destinin el 15% dels beneficis a finançar sèries en català ■ La llei de l'audiovisual veurà la llum

David Portabella
MADRID

El *tour de force* entre ERC i la vicepresidenta Nadia Calviño sobre la llei de l'audiovisual –amb l'amenaça republicana de torpedinar el pressupost del 2022 al Senat com a comodí de la por, i l'avis ministerial dels límits de la UE com a espasa de Dàmocles– va acabar ahir amb un acord que deixa Gabriel Rufián sense la quota del 6% del català a Netflix. Els rèdits obtinguts per ERC són el compromís que totes les plataformes destinin el 15% dels seus beneficis en territori estatal a finançar produccions en català –“un mínim de 15 milions a llengües cooficials” que equivaldrà a “poder tenir produccions com ara *Merlí*, *Polseres vermelles* i *Pa negre* cada any”, es vanten ara els republicans– i la creació d'un fons de doblatge i subtítol mitjançant el qual “el *Joc del calamar* de torn es doblaria al català i això garantit per llei”. “Totes les plataformes, totes, tindran l'obligació d'haver de finançar cada any les produccions audiovisuals catalanes. Què vol dir això? Que hauran de destinar els seus ingressos, dels seus beneficis, a la producció en català”, va celebrar la secretària general adjunta d'ERC, Marta Vilalta. Rufián, que tenia una reunió a mig matí amb Adriana Lastra (PSOE), va oferir un balanç agredolç: “Evidentment no és tot el que voldríem, però els pronunciaments de col·lectius del sector a Catalunya demostren que es protegeix la producció audiovisual en català. Sorpren que hagi costat tant parlant de llocs de treball i cultura.” A canvi de les contrapartides, ERC ja no jugarà a fer descarrilar els comptes i dimarts al Senat retirarà les esmenes i els votarà sense cap canvi perquè siguin aprovats definitivament sense tornar al Congrés.

Pablo Casado, durant la seva intervenció d'ahir al Congrés dels Diputats, capitalitzada pel cas de l'escola de Canet ■ EFE

“Nen abandonat” a Canet, “apartheid” i “cony” en el tens ple al Congrés

L'escola Turó del Drac de Canet de Mar va ser utilitzada ahir per la dreta per agitar el ple del Congrés i provocar un xoc d'alt voltatge. “Vostè és pare. I jo també. No puc entendre com deixa abandonat un nen de 5 anys mentre els seus socis separatistes diuen que se l'ha d'apedregar només perquè els seus pares han demanat que es compleixin els drets a Canet. Per què no obliga la Generalitat a complir les resolucions judicials o compleixi la seva responsabilitat constitucional amb l'article 155?”, va etzibar

el líder del PP, Pablo Casado, tot insinuant una querrela per prevaricació. “Quants cafès ha fet ja?”, va rebatre en to irònic el president Pedro Sánchez a les nou del matí. I no va ser davant de Casado sinó davant d'Inés Arrimadas (Cs) quan Sánchez va abordar per primera vegada el cas per “manifestar la solidaritat amb el nen i els pares”, advocar per complir les sentències i no polititzar la llengua.

Casado va encendre la guspira barrejant el català i delictes sexuals i Juana Rivas. “Li sembla normal que

aquests totalitaris ataquin un nen? Per què serveix un govern que deixa tirats els més desfavorits? Nenes tutelades pel govern socialista de les Balears que van ser prostituïdes i es neguen a investigar-ho, la menor abusada pel marit de Mónica Oltra mentre el govern socialista valencià ho ocultava, un nen d'una indultada per vostè que ocultava agressions sexuals... Tanta ximpleria de *niñes* i de vaga de joguines i de brioixos i de dibuixos en basc i vostè deixa desprotegits els menors. Com diria vostè: què cony ha

de passar a Espanya perquè vostè assumeixi alguna responsabilitat?” Casado va imitar la frase de Sánchez del març del 2015 visitant l'Ebre i sobre Rajoy, però al Congrés només ho havia dit Tejero (“*Se sienten, coño*”). “Parlen d'apartheid lingüístic! Però saben què ha suposat l'apartheid a Sud-àfrica?”, va dir Sánchez. Una moció de Vox exigint el 155 –Julio Utrilla va parlar de “nazis”– va fer que Albert Botran (CUP) parlés català en el ple –i Míriam Nogueras (Junts) i Montse Basa (ERC)– i fos insultat. ■

La solució acordada és de resultat incert, perquè “el mínim de 15 milions” és per a llengües cooficials –també el basc i el gallec– i depèn d'una xifra que no es coneix ara: el benefici de les plataformes en sòl espanyol. Si bé ERC es vanta que això suposarà un 15% del 70% de la producció total que l'Estat exigeix a totes les plataformes, Calviño sent que ERC no l'ha doblegat perquè ella sempre va dir que la normativa de la UE impedeix imposar quotes de català a plataformes com ara Netflix i HBO, que no tenen la seva seu a Espanya. “Regeix el principi de país d'origen”, ha estat el dic de Calviño. Segons ERC, “s'afegeixen quotes del català allà on fins ara hi havia només quotes de castellà”, però cita Movistar i Atresmedia com les que han de garantir que

La frase

“Les plataformes tindran l'obligació de finançar produccions catalanes cada any”

Marta Vilalta
SECRETÀRIA GENERAL ADJUNTA D'ERC

un 6% del seu catàleg sigui en català (d'altres com ara Filmin ja superen aquest líndar). La nova llei garantirà també que el mínim del 15% de la producció de la televisió pública sigui en català, basc o gallec, la qual cosa implicarà més ingressos per a la producció audiovisual en català, i blindarà les atribucions del CAC com a sancionador i responsable de dirimir els conflictes en doblatges amb les plataformes.

La disputa per blindar el català en l'audiovisual neix perquè el cofoisme inicial de Rufián –“S'estableix l'obligació d'una quota de llengües cooficials del 6% en totes i cadascuna de les plataformes”, va dir el 23 de novembre– no va ser desmentit aquell dia (en un briefing informatiu telemàtic) pel secretari d'estat de Telecomunicacions, Roberto Sánchez, quan calia el vot d'ERC als comptes, però sí que va ser negat el 30 de novembre per Calviño. Rufián volia arrencar del govern una data per a la taula de diàleg, però l'acord és ambigu i es limita a dir que “la pròxima trobada pública serà a principis del 2022”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Entitats per la llengua insten els partits a fer-se valer en la llei audiovisual

■ Cuixart defensa la quota del 6% en català, basc i gallec i un règim sancionador efectiu ■ També volen catàleg en aquestes llengües a totes les plataformes

Redacció
BARCELONA

Òmnium Cultural, Acció Cultural del País Valencià, Obra Cultural Balear, Escola Valenciana, Plataforma per la Llengua, Kontseilua i Mesa Pola Normalización, les entitats promotores de les llengües catalana, basca i gallega, van trobar-se ahir a Madrid per demanar als partits dels seus territoris que facin valer el seu pes en escans per millorar la llei audiovisual en el tràmit d'esmenes al Congrés tot pressionant el govern del PSOE i Podem. En una reunió dels representants de les entitats –per Òmnium hi havia Jordi Cuixart– amb membres d'ERC, Junts, el PDeCAT, la CUP, En Comú Podem, el PNB, Compromís, el BNG, Més País i Bildu van demanar-los una estratègia conjunta per garantir la producció audiovisual en les tres llengües a les plataformes.

Tot i que la trobada va coincidir amb l'acord entre ERC i el govern espanyol per finançar part de la producció audiovisual en les tres llengües, el president d'Òmnium no va voler valorar l'anunci i va exi-

La reunió d'entitats i partits en defensa de les llengües, ahir a Madrid ■ ACN

La frase

“No claudicarem ni permetrem que l'Estat vulneri els drets lingüístics”

Jordi Cuixart
PRESIDENT D'ÒMNIMUM

gir als partits convocats a la trobada que facin “un bon ús de l'aritmètica parlamentària” i va reivindicar com a imprescindible que la futura llei estatal es-

tableixi quotes per al català, el basc i el gallec. Així, Cuixart defensa la quota del 6% per a les tres llengües en la futura llei, també amb un règim sancionador per als mitjans i plataformes que la incompleixin, tal com recollia l'ACN: “És imprescindible que les quotes, que són importants, tinguin un règim sancionador”.

Les entitats defensen un règim sancionador efectiu per evitar que les plataformes audiovisuals prefereixin pagar multes

perquè els surti més barat que no pas fer producció en català, basc i gallec. Les entitats reclamen que la llei també obligui les plataformes a incloure als seus catàlegs els doblatges i versions amb subtítols que els ofereixin les administracions i que incloguin el catàleg ja existent en les llengües cooficials de l'Estat. També volen que les empreses que tenen la seu fora de l'Estat hagin de complir la quota de compra o inversió en producció en aquestes llengües. ■

La Bressola s'imposa en el litigi contra Perpinyà

Redacció
PERPINYÀ

Victòria per a La Bressola. El Tribunal Administratiu de Montpellier va donar ahir la raó a l'escola en el litigi que l'enfronta a l'Ajuntament de Perpinyà pel projecte del liceu a l'antic monestir de Santa Clara. El consistori havia aturat

l'adquisició de l'edifici pel dret de preempció en el darrer moment de la tramitació i argumentant que no era viable instal·lar un centre educatiu en una zona amb un elevat risc d'inundacions i la presència d'un cementiri. La Bressola, que ja havia firmat el compromís de compra del monestir amb la

comunitat de religioses propietàries de l'edifici, va interposar un recurs d'urgència contra el consistori a principis d'aquest mes. El tribunal assenyala que no s'ha pogut demostrar que el projecte del liceu no es pugui fer pels arguments defensats per l'Ajuntament de Perpinyà i li recorda que la planifica-

ció urbanística sí que permet l'obra. A més, el condemna a pagar 2.000 euros a l'escola.

La directora general de La Bressola, Eva Bertrana, celebra la decisió judicial i ha anunciat que tornaran a iniciar els tràmits per poder fer realitat el liceu. La Bressola és reconeguda com el referent de l'ensenyament en català a la Catalunya del Nord i té vuit centres educatius amb un total de 1.050 alumnes. La previsió era obrir el 2022 un segon col·legi i fer un primer curs d'institut a Perpinyà.

OPINIÓ

Joan Ballester
Empresari jubilat

L'ús social de la llengua. El Barça i La Caixa, exemples

Fa unes setmanes va esclatar la notícia que el català es mor. L'ús social, fins i tot en l'àmbit educatiu i universitari, ha sofert una davallada espectacular en els últims 15 anys. Diuen les enquestes que la llengua catalana no és atractiva per als escolars de quart curs.

Per acabar-ho d'adobar, l'ínclit Tribunal Suprem ha validat la sentència del TSJC, que obliga les escoles a fer el 25% de les classes en castellà, propiciant la intromissió dels jutjats en la programació escolar, un fet que representa una càrrega de profunditat a la immersió lingüística. Tot molt greu, s'han estripat moltes vestidures; polítics i comentaristes cada dia hi diuen la seva. S'han engegat campanyes, s'han fet manifestos, s'han convocat reunions d'alt nivell i s'han fet trucades des del ministeri a la conselleria “oferint” ajut. Ves a saber si per ajudar a caure. Els partits constitucionalistes treuen foc pels queixals i a Madrid els *supporters* del govern amenacen sense fer cap por, per aconseguir un irrisori 6% de quota a la llei audiovisual. Potser ja va bé que d'una vegada ens adonem que la persecució de la llengua no ha deixat de ser mai un dels objectius prioritaris de l'espanyolisme. Sense una actuació ferma del govern més independentista no ens en sortirem.

Ara, a cuítacorrens, se'ns demana que no renunciem a l'ús de la llengua. Ho continuarem fent, no hem deixat mai de fer-ho, però se m'acut que potser ens passen aquestes coses perquè els que manen i els que tenen grans responsabilitats no han estat prou curosos o potser ni tan sols han pensat en el que podien haver fet pel català.

Dos exemples: el primer. Ens podem imaginar la transcendència que hauria tingut si les desaparegudes caixes d'estalvis catalanes haguessin fet d'ofici les escriptures de les hipoteques en català? Avui molts ciutadans tindrien un dels documents més importants de casa seva en la nostra llengua. Fa anys que, d'aquesta possibilitat, vaig tenir l'oportunitat de parlar-ne amb el director general de La Caixa; la resposta va ser que la institució respectava la llengua dels seus clients. El que no li vaig dir, i em sap greu no haver-ho fet, és que ells no respectaven la seva, amb el benentès que fos el català.

El segon. Ens omplim la boca dient que el Barça és més que un club, i no discutiré la idoneïtat d'aquest adjectiu, però la majoria de persones que parlen en el seu nom ho fan majoritàriament en castellà. És clar que molts dels jugadors i tècnics són d'altres països i no se'ls pot demanar d'entrada que coneguin el català; tanmateix n'hi ha que s'han passat mitja vida aquí i potser sí que se'ls podria haver demanat de fer algun esforç. Possiblement, mai la llengua relacional entre directius, tècnics i jugadors ha estat el català. I això és conseqüència que ens hem acostumat a pagar el sou i a parlar en la llengua de l'assalariat.

Ens hem aturat a pensar que si tots els jovenets que han passat per la Masia haguessin estat escolaritzats com marca la llei, vull dir en immersió lingüística, haurien tingut un coneixement perfecte del català i se'ls hauria pogut demanar, pel que fa als comentaris sobre la seva activitat esportiva, que s'expressessin en la llengua oficial del club, en el supòsit, és clar, que aquesta sigui el català?

Hem pensat mai en el que hauria suposat per a l'ús social si, per exemple, Messi, el gran ídol, hagués parlat català? És clar que hi ha un seguit de decisions polítiques i judicials amb una clara intenció d'afeblir la llengua, com a pas previ a la desaparició com a nació o a tenir una nació sense llengua, com diu un bon amic que hi entén una mica, d'aquestes coses. Llavors la pregunta seria: volem una República Catalana sense el català?

Potser que ens ho fem mirar.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El nou TC debuta blindant els jutges enemics del procés

■ L'alt tribunal rebutja les recusacions contra Concepción Espejel i Enrique Arnaldo ■ L'acord es pren per unanimitat

Jordi Panyella
BARCELONA

La magistrada del Tribunal Constitucional Concepción Espejel és tan amiga de Dolores de Cospedal que aquesta s'hi dirigeix amb el familiar *Concha*. Espejel va ser l'única jutgessa del cas Trapero que va voler condemnar la cúpula policial i política dels Mossos. El magistrat del Tribunal Constitucional Enrique Arnaldo, ultraconservador, conferenciant de la fundació FAES, s'ha manifestat públicament contra "la manifesta, negligent i contumaç actuació de la comunitat autònoma de Catalunya d'incompliment de les seves obligacions constitucionals".

Aquests dos magistrats, obertament contraris al procés polític de Catalunya que va culminar amb el referèndum de l'1

La frase

“Els tribunals han d'estar integrats per jutges que no tinguin la ment buida sobre els afers jurídics”

Tribunal Constitucional

d'octubre, van rebre ahir el suport unànime del ple del Tribunal Constitucional, que va rebutjar d'una tacada les 33 peticions de recusació que en contra seva havien presentat diverses persones encausades per la seva relació amb el procés, com ara el vicepresident Oriol Junqueras.

L'última recusació és la que van presentar el president Carles Puigdemont i els consellers Antoni Comín, Clara Ponsatí i Lluís Puig. Argumentaven que la contaminació política

d'Espejel i Arnaldo els obligava a abstenir-se de resoldre tot afer relacionat amb el procés polític.

La reunió d'ahir va ser la primera del ple després de la renovació dels seus membres, Arnaldo i Espejel són uns dels nous, i la primera reunió del TC també sota la presidència de Pedro González Trevijano. Sobre aquest últim, també s'havia demanat que s'abstingués de pronunciar-se sobre l'afer de les recusacions.

L'acord adoptat ahir encara no ha pres forma en una resolució, però a través d'una nota de premsa el TC va fer saber que donar la raó als que demanen la recusació seria trencar el quòrum de vuit magistrats que necessita l'alt tribunal i ressalta que per dictar resolucions no pot excloure's cap magistrat del ple. L'acord al qual es va arribar ahir defensa

El president del TC va dirigir ahir per primer cop el ple de la institució ■ EFE

la legitimitat dels magistrats pel fet d'haver estat elegits per tres poders de l'Estat, un fet que segons els magistrats "projecta" una pluralitat de criteris i "és l'expressió de la idea de pluralitat política".

El ple rebutja de ple els motius del recurs assegurant que estan "orfes de sustentar-se en fets concrets" i rebutja que el fet d'exterioritzar un criteri jurídic més enllà de les resolucions judicials o l'emissió d'un vot particular en una sentència –com va ser el cas d'Espejel en el judici a Trapero– sigui motiu de recusació. En

aquest sentit defensa que els magistrats hagin pogut referir-se a temes concrets en articles d'opinió o en publicacions acadèmiques. I es completa aquest punt de vista afirmant que "no només el Tribunal Constitucional sinó també la resta de tribunals jurisdiccionals han de ser integrats per jutges que no tinguin la ment buida sobre els afers jurídics que se sotmeten a la seva consideració".

En el ple d'ahir del TC també es va deliberar sobre altres afers relacionats amb Catalunya, com ara el recurs presentat pel

partit de Ciutadans contra un acord del 2019 de la mesa del Parlament favorable a debatre diverses propostes sobre l'autodeterminació. També tenia previst abordar actuacions i providències sobre recursos dels líders independentistes.

En el terreny de les competències autonòmiques, el Tribunal Constitucional havia de decidir sobre el recurs del PP contra el decret llei de creació del Fons Complementari de Riscos de la Generalitat de Catalunya, pensat per fer front a les fiances del Tribunal de Comptes. ■

A judici per una protesta pel judici al Suprem

■ Demanen quatre anys de presó per a un jove osonenc per una protesta a la C-17

Jordi Panyella
BARCELONA

Un jove independentista d'Osona, Roger Aguayo, afronta des d'ahir un judici amb una elevada petició de quatre anys de presó pels fets que van succeir durant una acció de protesta contra l'inici del judici al Tribunal Suprem contra els líders polítics i socials del procés inde-

pendentista. Els fets que es porten a judici són una suposada agressió de l'acusat contra uns agents dels Mossos d'Esquadra que van acudir a la C-17 on hi havia una protesta per treure els manifestants i restablir el trànsit. La protesta es va fer en el marc de la vaga general contra el judici que es va fer el 21 de febrer del 2019.

Segons la versió dels acusats, Aguayo es va situar a primera fila d'un grup de 1.500 persones que van plantar cara als Mossos i en un moment

El grup de suport a Roger Aguayo es va concentrar davant del Palau de Justícia ■ JPF

donat va ventar un cop de puny al casc d'un agent. Se'l va voler detenir però es va resistir, però al cap d'uns minuts sí que el van poder encaixar, tot i que el jove s'hauria resistit clavant puntades de peu. Dos mossos asseguren que

van patir lesions que els van obligar a agafar la baixa i per aquests fets demanen un total de quatre anys de presó, pels delictes d'atemptat, lesions i desordres públics, al marge d'una indemnització. Per la seva part, la fiscalia

demana un any de presó pel delictes d'atemptat i rebaixa les lesions a lleus.

El judici acabarà avui amb la declaració de l'acusat, que ahir va rebre el suport d'un grup de persones que es van aplegar davant de la seu del TSJC. ■

“He mirat les fotos amb l'advocada”

En un acte de sinceritat, un dels agents que ahir va declarar en el judici a Roger Aguayo va explicar a l'advocat de l'acusat que una estona abans d'entrar a la sala de vistes havia estat mirant les fotografies fetes el dia dels fets amb la seva lletrada. Les fotos es van fer servir en el judici per situar la presència d'Aguayo i els policies a la carretera on hi va haver els incidents. El cert és que, més o menys preparat amb la seva advocada, els quatre mossos d'esquadra que ahir van declarar van coincidir a identificar la vestimenta que portava l'acusat quan el van detenir, posant especial interès a identificar que portava unes sabates totes tacades de cera d'espelmes.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els membres de la mesa Pau Juvillà (CUP) i Ferran Pedret (PSC) ■ JOSEP LOSADA

La cambra fa valer el reglament per mantenir Juvillà

■ El dictamen que es debat avui en comissió defensa que sense sentència ferma no es pot suspendre el diputat

Emma Ansola
BARCELONA

La Comissió de l'Estatut del Diputat emetrà avui un dictamen, que posteriorment haurà de ser aprovat pel ple, per valorar la situació en què està el secretari tercer de la mesa i diputat de la CUP, Pau Juvillà, després que dimarts el TSJC el condemnés a sis mesos d'inhabilitació per un delictes de desobediència.

Segons el dictamen al qual ha tingut accés aquest diari, les tres forces independentistes, ERC, Junts i la CUP, defensaran el que recullen els articles, 18, 24 i 25 del reglament del Parlament: que la sentència no és ferma —el diputat disposa de cinc dies des de l'endemà que la hi van notificar per presentar recurs al Tribunal Suprem— i, per tant, no se li pot retirar l'acta de diputat ni suspendre-li els drets.

De moment està garantit el suport de les tres forces independentistes i es preveu que els comuns també s'hi afegixin, ja que només s'apel·la al reglament de la cambra. Per una banda, es fa ús de la Comissió de l'Estatut del Diputat per elaborar el dictamen que doni compte de l'actual situació del diputat d'acord amb l'article 18, un informe que caldrà aprovar en el ple. El focus també estarà posat en la posició que adoptarà el PSC en la comissió, que comença demà a la 1 del migdia, just una hora des-

prés de la roda de premsa conjunta dels membres de la mesa del Parlament d'ERC, Junts i la CUP encapçalats per la presidenta, Laura Borràs.

Paral·lelament a la via penal que obre la sentència de desobediència dictada pel TSJC, Ciutadans ja ha presentat un recurs per la via administrativa a la Junta Electoral Central que demana l'aplicació immediata de la sentència i la retirada de l'escó, tal com va fer amb el president Torra. Tanmateix, arran del procediment jurídic a l'ex-president, la justícia va assenyalar que el Parlament també té competències, conjuntament amb l'administració electoral, per decidir els efectes d'una sentència sobre un diputat, que en el cas de Torra no es va produir. Per això aquest cop la CUP s'ha volgut assegurar aquest paraigua.

Aquestes dues resolucions, per una banda la que aprovi el ple del Parlament, i, per l'altra, la que acabi ementent la Junta Electoral Central en resposta a Cs, hauran de quedar resoltes per un tercer tribunal. La decisió sobre quina resolució preval, si la decisió del Parlament o la resolució de la Junta Electoral Central, és un escenari inèdit i podria crear jurisprudència per a futurs casos similars. Tot això, però, mentre la sentència no esdevingui ferma per part del Suprem, que serà quan doni resposta al recurs que presentarà Juvillà. ■

Illa farà Iceta president del PSC

Xavier Miró
BARCELONA

El primer secretari electe del PSC, Salvador Illa, situarà Miquel Iceta de president del partit i l'actual presidenta, Núria Marín, de vicepresidenta. El cap de l'oposició al Parlament ho confirmava ahir en una entrevista a les xarxes socialistes en què qualificava l'actual ministre de Cultu-

ra de "referent que, en moments complicats de la història del partit, hi va ser i va saber marcar un rumb que ha portat el PSC a tornar a ser un partit imprescindible en l'escena política catalana i espanyola". El congrés extraordinari que celebra el partit aquest cap de setmana oficialitzarà el canvi de lideratge en la primera secretaria. ■

[2022]
Agenda del Pagès

Agenda de l'any 2022
Fires i festes tradicionals
Consells d'agricultura i jardineria
Gallines, gallis, pollastres, oques, ànecs i perdius

Preu: 4,95 €

EL PUNT AVUI

Aconsegueix l'Agenda del Pagès al quiosc

per només
4,95
euros

Soc gall o gallina?
Aquest any, un extens monogràfic
dedicat a l'aviram

- * CONSELLS PER AL CAMP O L'HORT URBÀ
- * DIRECTORI DEL MÓN AGRÍCOLA I RAMADER
- * MERCATS ECOLÒGICS I CONVENCIONALS
- * CLIMODIAGRAMES
- * SANTS, REFRANYS I LLUNES
- * FIRES I FESTES
- * TAULES DE PREU
- * PESOS I MESURES DE CATALUNYA
- * RECOMANACIONS LABORALS I FISCALS

Més informació: www.elpuntavui.cat/agendadelpages

El regal d'empresa perfecte! Lots de 10 agendes a preu reduït,
al telèfon 972 18 64 80 - Enviament gratuït